

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1287/2020
04.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Цветковић, адвокат из ..., против тужене Општине Бела Паланка, ради исплате трошкова превоза, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1573/2019 од 23.01.2020. године, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1573/2019 од 23.01.2020. године, тако што се одбија као неоснована жалба тужене и потврђује пресуда Основног суда у Пироту П1 број 385/18 од 09.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 број 385/18 од 09.04.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му на име накнаде трошкова превоза за период од 15.09.2014. године до 07.12.2016. године, исплати појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате и накнади му трошкове поступка од 70.360,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1573/2019 од 23.01.2020. године усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Пироту П1 број 385/18 од 09.04.2019. године тако што је одбијен тужбени захтев за исплату накнаде на име трошкова превоза за период од 15.09.2014. године до 07.12.2016. године, износа ближе наведених у изреци са припадајућом законском каматом. Тужилац је обавезан да туженој на име трошкова поступка исплати 7.911,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на постојање друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код тужене био у радном односу на пословима радник – ..., а у спорном периоду нису му исплаћени трошкови превоза за долазак и одлазак са рада. Утврђено је да је његово место становања од места рада удаљено метара, да у ... не постоји организован градски превоз а да је тужилац на посао долазио пешице или сопственим возилом. Вештачењем од стране вештака економско – финансијске струке утврђен је износ трошкова превоза у две варијанте. По једној је висина тих трошкова утврђена према цени месечне превозне карте превозника у локалу у Пироту, што је мањи износ у односу на другу у складу са којом је тужилац определио свој тужбени захтев.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је на основу члана 118. став 1. тачка 1. Закона о раду усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да тужиоцу на име накнаде трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада у спорном периоду исплати тражене износе утврђене налазом вештака.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев налазећи да удаљеност места становања тужиоца од радног места (... метара) не оправдава досуђивање накнаде трошкова превоза, јер тужилац нема реалну потребу за коришћењем превоза.

Овакав закључак другостепеног суда није правилан.

Наиме, право на исплату трошкова превоза није условљено удаљеношћу места становања од места рада, јер је ово право запосленог засновано на одредби члана 118. Закона о раду и члана 41. Анекса посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 50/2015), којим је регулисано да запослени има право на месечну претплатну карту за долазак и одлазак са рада према стварном трошку који се утврђује на основу броја дана доласка и одласка са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском саобраћају. Право на накнаду трошкова превоза припада и оним запосленима који не могу да користе јавни саобраћај, као тужилац у конкретном случају (јер у ... не постоји организован градски превоз). Како је право запосленог на трошкове превоза засновано непосредно на закону и подзаконском акту, тужена је својим неправилним радом (неисплаћивањем трошкова превоза у одређеном периоду) тужиоцу проузроковала штету, па је у обавези да му исту и накнади на основу члана 172. став 1. и 154. став 1. ЗОО.

Одлука о трошковима првостепеног поступка донета је правилном применом одредбе чланова 153. и 154. ЗПП и применом важеће Адвокатске тарифе, из ког разлога је и одлука о трошковима садржана у првостепеној пресуди потврђена.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одлука о трошковима ревизијског поступка је изостала, јер тужилац те трошкове није тражио.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић